

Wat is het Evangelie?¹

John W. Robbins

*Valse Evangelies
Het Evangelie van Jezus Christus
De Hele Raad van God*

Er zijn meer dan tweeduizend organisaties in de Verenigde Staten alleen in 1988 die belijden dat ze Christelijk zijn. Toch deze organisaties, laat staan de specifieke individuën die er deel van uitmaken, verschillen dramatisch van elkaar.

Historisch, bijvoorbeeld, maakten zowel de Rooms Katholieke Kerk als de Puriteinen de aanspraak dat ze Christenen waren. Toch, zal ook maar iemand ontkennen dat het Rooms Katholicisme – met zijn verering van heiligen; zijn aanbidding van Maria; zijn gebruik van beelden, kralen, en standbeelden; haar klerikale hiërarchie; en uitgebreide rituele en opzichtige kostuums – een andere religie is dan het iconoclastische Puritanisme? Welke, dan, is Christelijk?

Vandaag is het contrast even dramatisch, zij het niet zo klaarblijkelijk als in de zeventiende eeuw. Er zijn kleine groepen mensen die nog steeds de religie van de Protestantse Hervormers en de Puriteinen geloven. Ze geloven dat alleen de Bijbel het Woord van God is en dat deze daarom zonder dwaling is; dat Jezus Christus een daadwerkelijke figuur van de menselijke geschiedenis was, zoals George Washington of Abraham Lincoln; dat hij God incarnaat² was, geboren uit de Maagd Maria; dat hij werd gekruisigd om de zonden van zijn volk, dat hij weer opstond op de derde dag en later opvoer de Hemel in, vanwaar hij zal terugkeren om te oordelen de levenden en de doden. Ze geloven dat Christus stierf om alleen zijn volk te redden, en dat hij, omdat hij almachtig is, hen daadwerkelijk redde van zowel de zonde als de Hel. Ze geloven dat zondige mensen een rechtmatig positie ten opzichte van God krijgen alleen op de grond van de toegerekende rechtvaardigheid van Christus, niet door enig iets wat zij hebben gedaan of kunnen doen, en niet door iets wat God heeft gedaan in hun leven, noch door enige ervaringen die ze misschien hebben gehad, maar eenvoudigweg door het werk dat Christus op Aarde deed tweeduizend jaar geleden.

In tegenstelling tot deze weinige erfgenamen van de Protestantse Hervorming is er niet alleen de 800 miljoen leden tellende Rooms Katholieke Kerk, er zijn ook grote Protestantse kerken die de Hervorming hebben verworpen met haar krachtig weerklinkende bevestigingen van “De Bijbel alleen” als de bron van waarheid, “geloof alleen” als het middel van rechtvaardiging ten overstaan van God, “genade alleen”, niet menselijke verdienste, als de reden voor de redding van de mens, en “Christus alleen” als de verschafter van die redding. Er zijn ook groepen zoals de Mormoonse kerk, die beweert Christelijk te zijn; de Unification Church, die beweert Christelijk te zijn, de

---

¹ Dit artikel verscheen voor het eerst als *Trinity Review* (maart, april 1988). Woordverklaringen gegeven zonder bronvermelding zijn, soms stilzwijgend met geringe aanpassingen, vertaald overgenomen uit het *Merriam-Webster Dictionary* (meestal online).

² Letterlijk, *vleesgeworden*; mens geworden.

Christian Scientists, en zo onbepaald voort. In de twintigste eeuw zijn er duizenden verschillende groepen die de aanspraak maken dat ze Christelijk zijn. Wat dan, in al deze verwarring, is het Christelijke geloof?³

De verwarring die de religieuze wereld plaagt is niet beperkt tot de betekenis van het woord *Christelijk*. Het Evangelie zelf, waarover allen die zich Christenen noemen het eens zouden moeten zijn, is zo verward geraakt door de meningen van mensen dat het bijna betekenisloos is. De Toren van Babel uit de oudheid is vervangen door radio en televisie torens terwijl tientallen religieuze leiders hun eigen evangelies onderwijzen via de luchtgolven elke dag.

Pat Robertson, zoals veel andere Amerikaanse religieuze leiders, wordt een "Evangelische"⁴ genoemd. Het woord heeft zijn wortels in het Griekse Nieuwe Testament, waar het Evangelie *euaggelion* wordt genoemd, het Goede Nieuws. In de tijd van de Protestantse Hervorming in de zestiende eeuw werd het woord *Evangelisch* toegepast op de Hervormers; want zij geloofden en verkondigden het Goede Nieuws, het Evangelie, dat Christus redding had verdiend voor zijn volk, dat mensen redding niet hoefden en niet konden verdienen door hun eigen werken en ervaringen, en dat dit Goede Nieuws – dit Evangelie – werd gevonden in de Bijbel alleen. Het woord *Evangelisch* betekende oorspronkelijk twee dingen: (1) dat de Bijbel, niet kerkleiders, noch geestelijken, noch menselijke ervaring, de enige bron van waarheid is; en (2) dat een zondaar een rechte staat ten overstaan van God kreeg doordat hij Christus' rechtvaardigheid op zijn rekening kreeg toegerekend⁵ via geloof in de persoon en het werk van Christus. Deze ideeën werden uitgedrukt in twee slagzinnen: *Sola Scriptura* – de Schrift alleen – en *sola fide* – geloof alleen.

Vandaag, evenwel, is er zeer veel verwarring over wat het Evangelie is, en wat een Evangelicaal is, net als er verwarring is over wat een Christen is. Vanwege deze verwarring, worden veel mensen Evangelischen genoemd die niet het Evangelie geloven. Het is misschien het beste om deze verwarring uit te zoeken door sommige van de populaire ideeën die niet het Evangelie zijn te verduidelijken.

Valse Evangelies

Het Evangelie is niet "Je moet opnieuw geboren worden."

Het Evangelie is niet "Je moet wel worden vervuld met de Heilige Geest."

Het Evangelie is niet "Je moet wel worden gedoopt in de Heilige Geest."

Het Evangelie is niet "Je moet wel in tongen spreken."

Het Evangelie is niet "Je kunt wonderen verrichten."

---

³ *Het Christelijk geloof*, let wel, is niet een en hetzelfde als *het Christendom of de Christenheid*.

⁴ Of, "Evangelicaal."

⁵ *Toegerekend*: toegekend en aangerekend. Wat van Christus wordt toegerekend aan ons is zijn actieve en passieve gehoorzaamheid. Wat van ons wordt toegerekend aan Hem is onze zondige natuur en werken.

Het Evangelie is niet “Laat Jezus in je hart.”

Het Evangelie is niet “Je moet wel een persoonlijke relatie (of ervaring of ontmoeting) met Christus hebben.”

Het Evangelie is niet “Heb berouw.”

Het Evangelie is niet “Verwacht een wonder.”

Het Evangelie is niet “Plaats Jezus op de troon van je leven.”

Het Evangelie is niet “Jezus stelde een voorbeeld voor ons zodat wij hem mogen volgen naar de Hemel.”

Het Evangelie is niet “Vertrouw Jezus.”

Het Evangelie is niet “Laat los en laat God.”

Het Evangelie is niet “Nader tot God.”

Het Evangelie is niet “Christus stierf voor alle mensen en verlangt de redding van allen.”

Het Evangelie is niet “Neem een besluit voor Christus.”

Het Evangelie is niet “Christenen horen heerschappij over de Aarde te nemen.”

Het Evangelie is niet “Maak Jezus tot Heer van je leven.”

Het Evangelie is niet “Jezus komt weer terug.”

Al deze boodschappen, en vermoedelijk veel meer waarvan ik noch heb gehoord noch waaraan ik heb gedacht, worden momenteel van Amerikaanse kansels en uit televisie studio's verkondigd als het Evangelie. Een paar ervan zijn geboden genomen uit de Schrift. Maar geen ervan is het Evangelie. Niet alles in de Bijbel is het Evangelie. Het Evangelie is Goed Nieuws.

Maar het Evangelie is Goed Nieuws van een bijzondere⁶ soort. Het is niet goed nieuws over wat Christenen zullen genieten in de Hemel. Het is niet goed nieuws over wat God kan doen in je leven veranderen. Het is niet goed nieuws over het succes, de voorspoed, de gezondheid, het geld, en het krachtige leven waarvan God wil dat je het geniet. Veel mensen, zoals Pat Robertson, verwarren het Evangelie met verhalen over wat God heeft gedaan of kan doen in hun leven. Men zoekt tevergeefs door Pat Robertsons boeken en nieuwsbrieven heen naar een presentatie van het Evangelie van Jezus Christus. Wat men vindt in plaats ervan zijn talrijke verslagen van wonderen, spreken in tongen, en andere geweldige en opwindende religieuze ervaringen. Geen van deze dingen is het Evangelie.

---

⁶ Specifieke, speciale.

Robertson en de charismatici maken dezelfde fout die de zeventig discipelen maakten, zoals Lukas rapporteert in hoofdstuk 10. Laat ik het verhaal herhalen:

Na deze dingen stelde de Heer ook zeventig anderen aan, en zond hen twee aan twee voor zijn gezicht naar iedere stad en plaats in waar hij zelf op het punt stond om naar toe te gaan.... Toen keerden de zeventig met vreugde terug, en zeiden, "Heer, zelfs de demonen zijn aan ons onderworpen in uw naam."

En hij zei tegen hen: "Ik zag Satan vallen als bliksem uit de Hemel. Zie, ik geef jullie gezag om slangen en schorpioenen te vertrappen, en over al de macht van de vijand, en niets zal jullie ook maar enigszins kwaad doen. Niettemin, verheug jullie niet hierin, dat de geesten⁷ aan jullie onderworpen zijn, maar verheug jullie omdat jullie namen staan geschreven in de Hemel.

In tegenstelling tot veel religieuze mensen die onwaar beweren dat ze goddelijke wonderen kunnen verrichten, waren hier zeventig mannen die waarlijk goddelijke wonderen konden doen. God was wonderlijke dingen in hun leven aan het doen. Ze hadden zelfs heerschappij over demonen. Maar Jezus zegt expliciet tegen hen, "Verheug jullie niet hierin." Christus gaf hun een direct en expliciet gebod om zich niet te verheugen in hun eigen ervaringen – ervaringen die sommige mensen vandaag zouden promoten als "kracht evangelisatie" en "kracht genezing". De discipelen richtten zich op hun eigen ervaringen in plaats van op wat God had gedaan van alle eeuwigheid en wat Christus zou gaan volbrengen aan het kruis. Ze verheugden zich in hun subjectieve ervaringen. Maar Christus zei hun dat ze zich moesten verheugen in iets wat ze nooit ervaren hadden, iets wat God geheel buiten hen om had gedaan, zelfs voordat ze werden geboren. Hij zei hun dat ze zich moesten verheugen in de leer van de verkiezing – dat hun namen staan geschreven in de Hemel. Die verkiezing is permanent: Hun namen staan *geschreven*. Maar velen, zo niet allen, van degenen die genezing en wonderen promoten vandaag ontkennen daadwerkelijk de verkiezingsleer. Ze geloven dat de mens vrij is van Gods heerschappij. Dus, ze hebben niets om zich in te verheugen dan hun eigen ervaringen.

De meeste van wat "Evangelische" boeken, opstellen, televisieprogramma's, en preken worden genoemd bestaan uit weinig meer dan verhalen over de wonderlijke dingen die God aan het doen is in het leven van deze filmster, of in het leven van die voetballer, of wat hij kan doen in uw leven. Ze bevatten zelfs niet de minste suggestie van het Evangelie. Het is onmogelijk om dit punt te overbenadrukken. Nagenoeg alles van wat wordt verkondigd vanuit de kansels en televisiestudio's van Amerika, in behoudende evenals in vrijzinnige kerken, is niet het Evangelie. Het is een slimme vervalsing, en miljoenen kerkgangers en televisiekijkers worden bedrogen.

Het Evangelie van Jezus Christus

In tegenstelling tot Robertsons bijna totale steun op zijn subjectieve religieuze ervaring, de apostel Paulus vertelt ons wat het Evangelie is in *1 Corinthiërs 15*:

---

⁷ Meervoud van *spirit*; verwant met maar onderscheiden van *mind* (geest-verstand-denken).

Bovendien, broeders, ik verklaar aan jullie het Evangelie dat ik aan jullie verkondigde, dat jullie ook ontvingen en waarin jullie staan, waardoor jullie ook worden gered, als jullie dat woord dat ik aan jullie verkondigde vasthouden – tenzij jullie tevergeefs geloofden.

Want ik leverde aan jullie allereerst over dat wat ook ik ontving: dat Christus stierf voor onze zonden naar de Schriften, en dat Hij werd begraven, en dat Hij weer opstond op de derde dag naar de Schriften.

Dat is het Evangelie, en dát Evangelie wordt verkondigd in zeer weinige zogenoemde Christelijke kerken vandaag: Christus stierf voor onze zonden naar de Schriften, hij werd begraven, en hij stond de derde dag weer op naar de Schriften.

Vanwege eigentijdse religieuze verwarring zijn er diverse aspecten van Paulus' Evangelie die om opheldering vragen. Ten eerste, het Evangelie betreft geschiedenis, niet legende of mythe. Het is niet, zoals Petrus zegt, "listig verzonnen fabels". Wanneer Paulus Jezus Christus noemt, bedoelt hij een werkelijke historische personage zoals George Washington of Julius Caesar. Hij spreekt niet van een ervaringsmatige "Christus" die we ons verbeelden. Er zijn veel verschillende "Christussen" en "Goden" waarover vandaag wordt gesproken. De woorden *Jezus*, *Christus*, en *God* zijn vrijwel betekenisloos geworden in de twintigste eeuw, zoals we hebben gezien, en tenzij iemand exact zegt welke "Christus" hij bedoelt, kan niemand, inclusief hijzelf, kennen. Paulus doet dat. Zijn Christus is een historische figuur, niet een stem, noch een visioen, noch een droom.

Ten tweede, het Evangelie betreft het verleden, noch het heden noch de toekomst. Het is geschiedenis. Het Evangelie beschrijft geen enkele tegenwoordige of toekomstige actie die God of de mens zou kunnen ondernemen. Het Evangelie is nieuws over acties die God in Christus 2000 jaar geleden ondernam om zijn volk te redden, acties die geheel buiten onze ervaring liggen. Net zoals alle mensen worden veroordeeld door Adams zonde, welke geheel buiten ons lag, zo worden alle van Gods gekozen mensen gered door Christus' gehoorzaamheid tot de dood, welke geheel buiten hun ervaring ligt. Net zoals het Evangelie geschiedenis is, niet legende; en net zoals het Evangelie het verleden betreft, niet het heden noch de toekomst; zo gaat het Evangelie over iets wat God deed, niet iets dat wij wel moeten⁸ doen of kunnen doen. Christus is zowel de auteur als de voleinder⁹ van onze redding.¹⁰ Wij voltooiën niet wat hij begon; Christus zei, "Het is volbracht."

Ten derde, het Evangelie betreft wat Christus deed voor *zijn* volk: Christus stierf voor *onze* zonden, niet voor de zonden van iedereen in de wereld, maar voor de zonden van zijn volk alleen. Hij stierf niet voor de zonden van Judas, bijvoorbeeld, want Judas ging naar de Hel. Als Christus was gestorven voor Judas' zonden, waarom werd Judas naar de Hel gestuurd? Was het om zijn ongeloof, zijn verzuim om "Jezus in zijn hart te laten"? Maar ongeloof en verzuim of Christus "aan te nemen" zijn toegegeven zonden, en Christus, volgens dit onware maar populaire evangelie, stierf voor al Judas' zonden. Dus

---

⁸ *Wel moeten* (logische veronderstelling of implicatie): *logisch moeten*; *noodzakelijk moeten*.

⁹ Voleinder, volbrenger, afmaker.

¹⁰ De Bijbel zegt dit in *Hebreeën* 13:8.

de vraag blijft onbeantwoord: Als Christus stierf voor alle mensen, waarom worden sommige mensen gestraft in de Hel?

De Schriften onderwijzen dat Christus niet voor alle mensen stierf. Hij kwam naar de Aarde om sommige mensen te redden, die de Bijbel "zijn volk", "de schapen", "vrienden", en "de kerk" noemt, onder andere namen, en hij verdiende daadwerkelijk redding voor hen. Hij kwam niet alleen maar om redding aan te bieden aan alle mensen en te hopen dat sommige mensen zijn aanbod zouden aannemen. Hij kwam om zijn mensen te redden, en hij deed dit.

Het Evangelie is een objectieve en historische boodschap. Het betreft onze ervaringen helemaal niet. Het betreft niet onze werken, maar Gods werken. Het betreft niet onze beweerde wonderen, maar Christus' dood en Opstanding. Regeneratie – soms de nieuwe geboorte¹¹ genoemd – heiliging, geloof, en de Tweede Komst – zijn alle consequenties van wat Christus volbracht 2000 jaar geleden in Judea. Ze moeten niet logisch worden verward met het Evangelie, want gevolgen horen niet te worden verward met oorzaken.

De Hele Raad van God

Maar er is meer in Paulus' verslag van het Evangelie dan zou kunnen toeschijnen in een oppervlakkige lezing. Wat we tot dusver hebben ontdekt verschilt totaal van wat doorgaat voor het Evangelie in deze tijd van neergang. Maar er is heel veel meer. Paulus gebruikt de frase "naar de Schriften" twee keer in dit beknopte verslag van het Evangelie. Zijn hele samenvatting van het Evangelie neemt maar zeventwintig woorden in beslag in de *New King James* vertaling (en minder in het Grieks), en zes van die woorden zijn "naar de Schriften ... naar de Schriften." De frase is klaarblijkelijk zeer belangrijk. Waarom herhaalt Paulus haar? Wat betekent ze?

Het Evangelie, volgens Paulus, is ingebed in iets dat veel groter is: Het is ingebed in al de Schriften. Niet alleen zijn de Schriften de enige betrouwbare bron van informatie die we hebben over het leven, de dood, begrafenissen,¹² en opstanding van Christus, maar de Schriften alleen verklaren die gebeurtenissen. Het Evangelie is niet alleen maar dat Christus stierf; dat deed Paulus ook. Het Evangelie is niet louter dat hij werd begraven; dat werd Abraham ook. Het Evangelie is niet alleen maar dat Christus weer opstond uit de doden; dat deed Lazarus ook. Het Evangelie is dat Christus stierf voor onze zonden naar de Schriften. En dat hij weer opstond op de derde dag naar de Schriften. Het Evangelie is in overeenstemming met en wordt uitgelegd door de Schriften, alle zesenzeftig boeken ervan. Toen Christus zijn opstanding uitlegde aan de discipelen, deed hij dit door de Schriften uit te leggen.

En beginnend bij Mozes en al de Profeten zette Hij voor hen in al de Schriften de dingen uiteen aangaande hemzelf.... Toen werden hun ogen geopend en kenden ze Hem: en Hij verdween uit hun zicht. En ze zeiden tegen elkaar, "Brandde ons

---

¹¹ Zoals *slaap* wordt in de Bijbel gebruikt als figuur voor de dood, zo wordt *verwekking* van een kind gebruikt voor de regeneratie (of, wederbaring, wedergeboorte) van een mens door de Heilige Geest via het horen of lezen van wat de Schriften onderwijzen over het Goede Nieuws van Jezus Christus. In gesprek met Nicodemus, een religieuze leider uit de partij van de Farizeeën (*Johannes 3*) legde Jezus uit wat zulke geestelijke herverwekking is.

¹² Christus' lichaam werd gelegd in een grafombe, tot zijn opstanding op de derde dag erna.

hart niet in ons terwijl Hij onderweg met ons praatte, en terwijl Hij de Schriften voor ons opende? ... En Hij opende hun verstand, opdat ze de Schriften zouden mogen begrijpen.

Door de frase “naar de Schriften” te benadrukken, benadrukt Paulus het feit dat het Evangelie onderdeel is van een stelsel van waarheid aan ons gegeven in de Bijbel. Al de onderdelen van dit stelsel passen in elkaar. Al de beweringen in de Bijbel zijn logisch consistent met elkaar. Om maar één voorbeeld hiervan te geven, Christus’ geboorte, leven, dood, en opstanding vervulden eeuwen eerder gegeven specifieke profetieën. De exacte stad waar hij zou worden geboren werd honderden jaren vóór zijn geboorte voorzegd; het feit dat zijn geboorte ongewoon zou zijn, want zijn moeder zou een maagd zijn, werd eeuwen vóór zijn geboorte voorzegd; zijn dood onder de boosdoeners en zijn begrafenis onder de rijken werden voorzegd; en Christus zelf voorzegde zijn opstanding. De specifieke proposities¹³ die Paulus het Evangelie noemt in *1 Corinthiërs* 15 staan niet op zichzelf. Ze impliceren en worden geïmpliceerd door veel andere. Het kiezen door God de Vader van degenen die zouden worden gered, het ondergaan van de aan hen verschuldigd straf voor hun zonden door Jezus Christus op Golgotha, en de gave van geloof aan de uitverkoren mensen door God de Heilige Geest zijn alle deel van het stelsel van waarheid onderwezen in de Bijbel. Ze zijn de drie grote aspecten van de verlossing: verkiezing, verzoening, en geloof. En het Evangelie, de leer van de verzoening, is het centrale thema. Het is onmogelijk om het Evangelie te verdedigen, of zelfs het Evangelie te verkondigen, zonder het stelsel van waarheid waarvan het een deel is te verdedigen en te verklaren.

Paulus’ nadrukkelijke frasen in *1 Corinthiërs* 15 wijzen erop dat degenen die het Evangelie wensen te scheiden van het stelsel van waarheid gevonden in de Bijbel dit niet kunnen doen. Het Evangelie, hoewel een onderscheiden *deel* van het Bijbelse stelsel, is niettemin een onderdeel van het *stelsel*. Dit stelsel wordt volledig uitgedrukt in de Schriften. De proposities die Paulus het Evangelie noemt zijn sommige van de proposities van de Schrift. Omdat het Evangelie deel van het Schriftuurlijke stelsel van waarheid is, is het onmogelijk om het Evangelie te verdedigen zonder het hele stelsel te verdedigen. Een exclusieve nadruk op de “fundamenten” van het geloof, in plaats van de “hele raad van God”, wat de frase is die de Bijbel gebruikt, is zinloos. Zes of acht onsamenhangende waarheden, ook al zijn ze misschien belangrijke waarheden van het Christelijk geloof, zijn niet het geheel van het Christelijk geloof, en kunnen niet effectief worden verdedigd. Fundamentalisme vormt geen ernstige bedreiging voor seculiere filosofieën omdat het logisch onstelselmatig en ontwricht is, maar een schaduw van het robuuste Christelijke geloof dat we in de Bijbel vinden.

Paulus benadrukte de Schriften, maar deze nadruk op de geschriften is niet uniek voor Paulus. Toen hij het Christelijke geloof verklaarde en verdedigde, beriep Christus zich altijd op de Schrift, en nooit op zijn eigen ervaring. Tijdens zijn verzoeking in de woestijn¹⁴ haalde Christus de Schrift aan in antwoord op elk van de verzoeken van de Duivel: “Er staat geschreven”, “Er staat geschreven”, “Er staat geschreven”. Wat dit beroep signifikanter maakt is het verband waarin het voorkwam. Christus was net gedoopt in de rivier de Jordaan door Johannes de Doper. Hij had een stem uit de Hemel

---

¹³ *Propositie*: een vorm van woorden die bestaat uit een onderwerp en een predicaat of gezegde.

¹⁴ Beschreven in *Mattheüs* 4.

gehoord die zei, "Dit is mijn geliefde Zoon in Wie ik mijn welbehagen heb." De Heilige Geest was op hem neergedaald in de vorm van een duif. Over religieuze ervaringen gesproken! Niemand anders, ervoor of erna, heeft ooit zo'n verbijsterende ervaring gehad. Toch zei Christus tegen de Duivel niet wat hij had meegemaakt, de stem uit de Hemel en het geven van de Heilige Geest. Waarom niet? Waarom negeerde Christus dit allemaal en citeerde hij wat velen vandaag de dode letter van de Bijbel noemen? Waarom antwoordt Christus de Duivel door de Schrift aan te halen in plaats van te vertellen van zijn recente en unieke spirituele ervaringen? Omdat de Schriften het objectieve geschreven woord van God zijn. De Bijbel, niet onze ervaring, is gezaghebbend. Als Christus niet een beroep op zijn ervaring deed, en ze was een veel grotere ervaring dan enig iemand die alleen maar een mens is ooit zou kunnen hopen te hebben, is er absoluut geen rechtvaardiging voor ons zich beroepen op onze miserabele en mogelijk bedrieglijke ervaringen.

Het was, feitelijk, de Duivel die wilde dat Christus zich beriep op zijn persoonlijke ervaringen: Hij wilde dat Christus een wonder zou verrichten; Christus weigerde. Hij wilde dat Christus een sprong van geloof¹⁵ vanaf de dakrand van de tempel zou maken in de veronderstelling dat God de Vader een wonder zou verrichten; Christus weigerde. Hij wilde dat Christus hém zou vereren, het helse lijden van het kruis zou mijden, en daardoor heerschappij zou krijgen over al de koninkrijken van de wereld; wéér weigerde Christus.

De Duivel gebruikte hetzelfde beroep op ervaring in de Hof¹⁶ toen hij Eva verzocht. Hij beloofde Eva dat ze goddelijk zou worden wanneer ze de verboden vrucht at. En Eva "zag dat de boom goed was om van te eten, dat hij aangenaam was voor de ogen, en een boom begeerlijk om je wijs te maken." Steunend op haar ervaring, en op zoek naar een nog wonderlijkere ervaring, verliet Eva het Woord van God. Het geheim van Christus' onverzettelijke verzet tegen diabolische verzoeking was precies het feit dat hij niet de voorkeur gaf aan zijn eigen ervaringen boven het Woord van God.

Ook de apostel Petrus benadrukt het geschreven Woord van God. Hij brengt zijn verslag van de getuigenis aangaande de waarheid van het Christelijk geloof tot een climax komen door de Schrift te noemen. In zijn tweede brief zegt Petrus,

Want we volgden niet listig verzonnen fabels toen we aan jullie de kracht en komst van onze Here Jezus Christus bekend maakten, maar waren ooggetuigen van zijn majesteit. Want hij ontving van God de Vader eer en heerlijkheid toen zo'n stem tot hem kwam vanuit die Uitmuntende Heerlijkheid: "Dit is mijn geliefde zoon, in wie ik een welbehagen heb."¹⁷ En wij hoorden deze stem die uit de Hemel kwam toen we met hem op de heilige berg waren.

Ook wij hebben het zekerder gemaakte profetische woord, waaraan jullie goed doen om het in acht te nemen als een licht dat schijnt in een donkere plaats, totdat de dag daagt en de morgenster opkomt in jullie harten.¹⁸

---

¹⁵ Of, geloofssprong; een irrationele geloofsdaad gepropageerd door moderne theologie.

¹⁶ De Tuin van Eden

¹⁷ Of, in wie Ik een groot behagen heb; die Ik zeer liefheb.

¹⁸ *Twee Petrus* 1:16-19.

Een paar verzen eerder had Petrus geschreven dat Gods “goddelijke kracht heeft aan ons alle dingen gegeven die behoren tot leven en vroomheid¹⁹ door middel van de kennis van hem die ons riep.” Merk alstublieft de frase “alle dingen” op. Later in hetzelfde hoofdstuk zegt Petrus weer dat de Schrift de *enige* weg is die we hebben om deze kennis te krijgen: de Schrift, het zekerder gemaakte profetische woord, is het licht dat schijnt in een donkere plaats – niet een helder verlichte plaats, noch zelfs een gedempt verlichte plaats, maar een donkere plaats. Er is geen andere bron voor deze kennis, inclusief kennis van het Evangelie, dan de Schriften. De Bijbel maakt de aanspraak een monopolie te hebben op waarheid. De charismatici, evenals alle andere cultussen²⁰ en onware religies, ontkennen dat monopolie. Ze denigreren de Bijbel en baseren hun religie op hun persoonlijke ervaringen.

Maar het Evangelie is noch verslagen van onze persoonlijke ervaringen noch geboden die we moeten gehoorzamen. Het Evangelie is het Goede Nieuws van wat Christus deed voor zijn volk 2000 jaar geleden. Het gaat niet over de nieuwe geboorte, noch de Tweede Komst, noch de activiteiten van de Heilige Geest in onze hart. Het Evangelie is proposities over historische gebeurtenissen die geheel buiten ons plaatsvonden. Het heeft consequenties en implicaties voor ons vandaag, zeker, maar deze consequenties zijn *uitwerkingen* van het Evangelie, en moeten logisch niet worden verward met het Evangelie zelf. De dodelijke dwaling van de Donkere Eeuwen²¹ was Gods werk voor ons te verwarren met Gods werk in ons, en zo het Evangelie te verdraaien. Dezelfde dwaling is wijdverbreid onder zogenoemde Evangelischen vandaag die niet onderscheiden tussen wat Christus heeft gedaan voor ons en wat de Heilige Geest kan doen in ons. Wij zijn bezig de Donkere Eeuwen snel weer in te gaan omdat het licht en de helderheid van het Evangelie is verloren gegaan.

— 0 —

---

¹⁹ *Twee Petrus* 1:3. *Vroomheid* betekent *respect voor God, godvrezendheid*.

²⁰ *Cultus*: type of vorm van verering; sekte; “een groep mensen die intense toewijding tonen aan een zaak, persoon, of werk (zoals b.v. een film).”

²¹ Engelse benaming voor de Middeleeuwse periode van c. 800 tot c. 1500.